

Trešdiena, 2014. gada 26. februāra

P7_TA(2014)0141

EK un Indonēzijas pamatnolīgums par visaptverošu partnerību un sadarbību, izņemot jautājumus, kas saistīti ar atpakaļuzņemšanu

Eiropas Parlamenta 2014. gada 26. februāra rezolūcija par projektu Padomes lēmumam par to, lai noslēgtu Pamatnolīgumu par visaptverošu partnerību un sadarbību starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Indonēzijas Republiku, no otras puses, izņemot jautājumus, kas saistīti ar atpakaļuzņemšanu (11250/2013– C7-0351/2013 – 2013/0120A(NLE))

(2017/C 285/48)

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Padomes lēmuma projektu (11250/2013),
- ņemot vērā projektu Pamatnolīgumam par visaptverošu partnerību un sadarbību starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Indonēzijas Republiku, no otras puses (14032/2009),
- ņemot vērā 1980. gada 7. marta Sadarbības nolīgumu starp Eiropas Ekonomikas kopienu un Indonēziju, Malaiziju, Filipīnām, Singapūru un Taizemi — Dienvidaustrumu Āzijas valstu apvienības dalībvalstīm⁽¹⁾ (ASEAN) — un turpmākos pievienošanās protokolus,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2002. gada 5. septembra rezolūciju par Komisijas paziņojumu “Eiropa un Āzija: stratēģisks pamats partnerības stiprināšanai”⁽²⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2003. gada 5. jūnija rezolūciju par situāciju Indonēzijā, jo īpaši Ačehas provincē⁽³⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2003. gada 20. novembra rezolūciju par Ačehu⁽⁴⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2005. gada 13. janvāra rezolūciju par neseno cunami katastrofu Indijas okeānā⁽⁵⁾,
- ņemot vērā sarunas par visaptverošu partnerību un sadarbību starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Indonēzijas Republiku, no otras puses, kuru risināšanu 2004. gada 25. novembrī pilnvarojusi Padome, kuras tika noslēgtas 2007. gada jūnijā un pēc kurām līgums tika parakstīts 2009. gada 9. novembrī,
- ņemot vērā 2011. gada 29. jūnijā parakstīto Nolīgumu starp Eiropas Savienību un Indonēzijas Republikas valdību par dažiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu aspektiem⁽⁶⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2011. gada 7. jūlija rezolūciju par Indonēziju, tostarp uzbrukumiem minoritātēm⁽⁷⁾,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2012. gada 2. februāra rezolūciju par ES ārpolitiku attiecībā uz BRICS valstīm un citām jaunām lielvarām — mērķi un stratēģijas⁽⁸⁾,
- ņemot vērā Padomes 2012. gada 26. aprīļa Lēmumu 2012/308/KĀDP par Eiropas Savienības pievienošanās Līgumam par draudzību un sadarbību Dienvidaustrumu Āzijā⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ OV L 144, 10.6.1980., 2. lpp.

⁽²⁾ OV C 272 E, 13.11.2003., 476. lpp.

⁽³⁾ OV C 68 E, 18.3.2004., 617. lpp.

⁽⁴⁾ OV C 87 E, 7.4.2004., 528. lpp.

⁽⁵⁾ OV C 247 E, 6.10.2005., 147. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 264, 8.10.2011., 2. lpp.

⁽⁷⁾ OV C 33 E, 5.2.2013., 201. lpp.

⁽⁸⁾ OV C 239 E, 20.8.2013., 1. lpp.

⁽⁹⁾ OV L 154, 15.6.2012., 1. lpp.

Trešdiena, 2014. gada 26. februāra

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta vēlēšanu novērošanas misiju ziņojumus par vēlēšanām Indonēzijā 2004. gada 5. aprīlī un 2004. gada 20. septembrī, Austrumtimorā 1999. gada 30. augustā, 2001. gada 30. augustā, 2007. gada 9. aprīlī, 2007. gada 30. jūnijā un 2012. gada 7. jūlijā un Ačehas provincē 2006. gada 11. decembrī,
 - ņemot vērā Džakartā 2012. gada 27. novembrī pieņemto paziņojumu par principiem pretkorupcijas aģentūrām,
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību 21. pantu,
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 91. un 100. pantu, 191. panta 4. punktu, 207. un 209. pantu saistībā ar 218. panta 6. punkta a) apakšpunktu,
 - ņemot vērā Reglamenta 81. panta 3. punktu,
 - ņemot vērā Ārlietu komitejas starpposma ziņojumu (A7-0093/2014),
- A. tā kā attiecības starp Eiropas Savienību un Indonēzijas Republiku (turpmāk — Indonēzija) reglamentē iepriekš minētais Pamat nolīgums par visaptverošu partnerību un sadarbību (turpmāk “PSP”);
- B. tā kā PSP ir pirmais šāda veida pamat nolīgums starp Eiropas Savienību un Indonēziju un tā mērķis ir nostiprināt politisko, ekonomisko un nozaru sadarbību abpusēji interesējošās jomās un vēl vairāk uzlabot divpusējo un reģionālo sadarbību pasaules mēroga jautājumu risināšanā;
- C. tā kā PSP būtiskie elementi ir apliecinājums vērtībām, kas izklāstītas Apvienoto Nāciju Organizācijas Statūtos, Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējā cilvēktiesību deklarācijā un citos starptautiskos līgumos, kas piemērojami abām pusēm, kā arī to apņemšanās īstenot demokrātijas, labas pārvaldības un tiesiskuma principus un noteikumus par sadarbības veidošanu vai uzlabošanu tādās jomās kā cilvēktiesības, tirdzniecība un ieguldījumi, enerģētika, tūrisms, transports un infrastruktūra, jūras aizsardzība un zivsaimniecība, rūpniecības politika un mazie un vidējie uzņēmumi (MVU), datu aizsardzība un intelektuālā īpašuma tiesības, kā arī masu iznīcināšanas ieroču (MII) izplatīšanas apkarošana, cīņa pret organizēto noziedzību, korupciju, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, terorismu un teroristu finansēšanu;
- D. tā kā Indonēzija ir ceturrtā lielākā pasaules valsts iedzīvotāju skaita ziņā, trešā lielākā demokrātiskā valsts un valsts ar lielāko musulmaņu īpatsvaru, kurā ir miljoniem citu ticību pārstāvji, un tajā ir heterogēna sabiedrība, ko veido vairāk nekā 240 miljoni dažādu tautību, valodu un kultūru iedzīvotāju, no kuriem 40 % ir vecumā līdz 25 gadiem, stratēģiski tā atrodas uz arhipelāga, ko veido vairāk nekā 17 000 salu, kas izvietotas 5 400 kilometru garumā no austrumiem līdz rietumiem Indijas un Klusajā okeānā,
1. prasa Padomei ņemt vērā šādus ieteikumus:
- a) atzinīgi vērtē PSP, kas ir pirmais šāda veida nolīgums starp ES un ASEAN valstīm; uzskata to par apliecinājumu tam, ka ES un Indonēzijas attiecību nozīme strauji palielinās, un sagaida, ka tas ievadīs jaunu ēru divpusējās attiecībās, pamatojoties uz tādiem kopīgiem principiem kā demokrātija, tiesiskums un cilvēktiesības, vienlīdzība, savstarpēja cieņa un abpusējs izdevīgums;
 - b) uzsver Indonēzijas 15 gadu ilgo demokrātiskās, politiskās, sociālās un ekonomiskās pārveides procesu pēc 33 gadu ilga autoritāri militāra režīma; uzsver Indonēzijas straujo urbanizāciju, strauji augošo vidusšķiru (kurai pieskaitāmi vairāk nekā 70 miljoni iedzīvotāju), bagātīgos dabas resursus, lielāko tautsaimniecību Dienvidaustrumu Āzijā (IKP pieaugums pēdējos divos gados bija vairāk nekā 6 %), pusei no pasaules tirdzniecības norisinoties pie tās ziemeļu daļas jūras robežas, un tās pieaugošo diplomātisko klātbūtni reģionālos un pasaules forumos, piemēram, ANO, PTO, IOC, G20, kā arī ASEAN, kuras dibinātāja un arī lielākā dalībvalsts ir Indonēzija, un atzīst, ka Indonēzijai ir nozīmīga loma plašākā reģionā;

Trešdiena, 2014. gada 26. februāra

- c) atzinīgi vērtē panākumus, ko Indonēzija sasniegusi demokrātiskas pārvaldības attīstībā, un apņemšanos ievērot demokrātiju, ko demonstrē tās plurālistiskā sabiedrība un kas izpaužas kā brīvas un godīgas vēlēšanas, plašsaziņas līdzekļu brīvība, aktīva pilsoniskā sabiedrība, ekonomiskā elastība un nabadzības mazināšana, izglītības un citi Tūkstošgades attīstības mērķu rādītāji, labu attiecību uzturēšana ar kaimiņvalstīm un demokrātijas un cilvēktiesību aizstāvība; tomēr atzīmē, ka joprojām ir nopietnas problēmas ar tiesiskumu un cilvēktiesību aizsardzību, proti, ar cilvēktiesību pārkāpēju, tostarp militāristu un to personu saukšanu pie atbildības, kuras pārkāpj minoritāšu tiesības, piemēram, reliģisko, etnisko, dzimuma piederības un lesbiešu, geju, biseksuāļu un transpersonu (LGBT) grupu pārstāvju tiesības, kā arī problēmas, kas saistītas ar cīņu pret korupciju; uzsver, ka šīs problēmas var atrisināt starptautiskās sadarbības ceļā, proti, īstenojot PSP;
- d) norāda uz strauji augošajām saiknēm starp ES un Indonēziju tirdzniecības un citās ekonomikas jomās, ņemot vērā uzņēmējdarbības iespējas, ko piedāvā ekonomika, kas piesaistījusi aizvien lielākus ārvalstu un vietējos ieguldījumus; ierosina uzlabot infrastruktūru un savienojamību un pilnveidot tiesisko regulējumu, īstenojot sadarbību saskaņā ar PSP noteikumiem attiecībā uz tirdzniecību un ieguldījumiem, nodokļiem un muitu, ekonomikas politikas dialogu, vidi, rūpniecības politiku un MVU, kā arī transportu, lai pilnībā atraisītu Indonēzijas ekonomisko potenciālu un veicinātu ilgtspējīgu izaugsmi, darbvietu radīšanu un nabadzības mazināšanu gan ES dalībvalstīs, gan Indonēzijā;
- e) uzsver, ka PSP mērķis ir papildus esošajiem sadarbības mehānismiem vēl vairāk nostiprināt attiecības starp ES un Indonēziju un sadarboties pasaules mēroga jautājumu risināšanā, pamatojoties uz kopīgiem vienlīdzības, savstarpējas cieņas, abpusēja izdevīguma, demokrātijas, aktīvas pilsoniskās sabiedrības līdzdalības, tiesiskuma, labas pārvaldības un cilvēktiesību principiem, attīstot politisko un ekonomisko sadarbību tirdzniecības, ieguldījumu, rūpniecības politikas un MVU, vides aizsardzības, klimata pārmaiņu, enerģētikas, zinātnes un tehnoloģijas, intelektuālā īpašuma tiesību, tūrisma, izglītības un kultūras un migrācijas, kā arī nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas, teroristu finansēšanas, narkotiku kontrabandas, korupcijas, organizētās noziedzības un cilvēku tirdzniecības apkarošanas jomās;
- f) uzskata, ka attiecības starp Indonēziju un ES vajadzētu atzīt par stratēģiskām un ka vajadzētu rīkot regulāras augstākā līmeņa sanāksmes, lai pārskatītu divpusējās un pasaules mēroga sadarbības attīstību; iesaka regulāri organizēt augsta līmeņa amatpersonu, proti, Eiropas Komisijas priekšsēdētāja, augstās pārstāves/Komisijas priekšsēdētāja vietnieces un Eiropas Parlamenta deputātu, vizītes Indonēzijā un savstarpēji veicināt vīzu izsniegšanu un pieejamību starptautiskās pilsoniskās sabiedrības organizācijām, lai pastiprinātu tiešos personiskos un pilsoniskās sabiedrības kontaktus; šajā sakarībā atzinīgi vērtē PSP 41. pantā paredzētās Apvienotās komitejas izveidi, kurai vismaz reizi divos gados jānotur sanāksmes pārmaiņus Indonēzijā un Briselē;
- g) mudina ES un Indonēziju pilnībā izmantot PSP, lai iegūtu ilgtermiņa ģeostratēģiskās priekšrocības, divpusējos, reģionālos un pasaules līmeņa daudzpusējos forumos saskaroties ar tādām pasaules mēroga drošības problēmām kā cīņa ar klimata pārmaiņām, MII izplatīšanas novēršana, terorisma, korupcijas, organizētās noziedzības, narkotiku kontrabandas, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas apkarošana, sadarbība datu aizsardzības jomā un sadarbības turpināšana citās jomās, kas nav skaidri minētas PSP, tādās kā gatavība ārkārtas situācijām un reaģēšana uz tām, konfliktu risināšana, kājnieku ieroči un viegļie ieroči un jūras satiksmes drošība, tostarp pirātisms;
- h) atzinīgi vērtē to, ka Indonēzija 2006. gadā ratificēja Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām un Starptautisko paktu par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām, kā arī to, ka nesēn tā ratificēja citus ANO cilvēktiesību instrumentus attiecībā uz migrējošiem darba ņēmējiem, personām ar invaliditāti, bērnu iesaistīšanu bruņotos konfliktos, kā arī bērnu pārdošanu, bērnu prostitūciju un bērnu pornogrāfiju; sagaida, ka ar šiem instrumentiem tiks veiktas vajadzīgās institucionālās un tiesiskās reformas, lai panāktu atbilstību;
- i) atzinīgi vērtē noslēgto miera līgumu un Ačehas ekonomisko attīstību pēdējos astoņus gadus un cer, ka tiks gūti turpmāki panākumi, palīdzot provincei un tās iedzīvotājiem izkļūt no nabadzības;
- j) atzinīgi vērtē Indonēzijas iestāžu īstenotos centienus korupcijas apkarošanā, tostarp Korupcijas apkarošanas komisijas (KPK) darbu; tomēr pauž bažas par to, ka korupcija joprojām ir nopietna problēma un būtisks šķērslis attīstībai, neskatoties uz to, ka Indonēzija 2006. gadā ratificēja ANO Pretkorupcijas konvenciju, un tāpēc mudina veikt turpmākus pasākumus saskaņā ar PSP 35. pantu, lai dalītos ar labāko praksi cīņā pret korupciju, tostarp attiecībā uz to,

Trešdiena, 2014. gada 26. februāra

kā atgūt nozagtos līdzekļus, kas paslēpti ES dalībvalstīs vai jebkurā citā jurisdikcijā, kā arī ekonomiskās un finanšu noziedzības apkarošanā;

- k) mudina ES dalībvalstis paplašināt savstarpēju tiesisko palīdzību cīņā pret korupciju un sadarboties ar Indonēziju, liedot patvērumu personām, kas iesaistītas korupcijā un cilvēktiesību pārkāpumos;
- l) norāda, cik svarīgs ir Indonēzijas Likums Nr. 34/2004 un Ministru kabineta 2009. gada noteikumi Nr. 22, kuros paredzēts, ka Indonēzijas valdībai ir jāpārņem visi militārie uzņēmumi un to saimnieciskā darbība; uzsver šī likuma un šo noteikumu ieviešanas būtisko ietekmi uz demokrātisko pārskatatbildību korupcijas apkarošanā un cilvēktiesību aizsardzībā;
- m) atzinīgi vērtē Indonēzijas lomu Bali cilvēktiesību foruma norises vadīšanā reģionālā līmenī; tomēr pauž bažas par pretrunām starp Likumu Nr. 8/1985 un jauno Likumu par masu organizācijām Nr. 17/2013 (ar ko atceļ iepriekšējo Likumu par asociācijām Nr. 8/1985) par pilsoniskās sabiedrības organizācijām (*Ormas Bill*), kas ir jāpārstrādā atbilstoši starptautiskajiem cilvēktiesību standartiem, pretējā gadījumā, neraugoties uz tajā izvirzīto mērķi nodrošināt iecietību un nepieļaut vardarbību pret sabiedrības grupām, pastāv risks, ka tiks uzlikti nevajadzīgi un dažkārt apgrūtināši administratīvi, juridiski un finansiāli ierobežojumi nevalstisko organizāciju darbībai, tādējādi ierobežojot biedrošanās, vārda, pulcēšanās, domu, pārliecības un ticības brīvību; šajā saistībā uzskata, ka ikgadējais ES un Indonēzijas cilvēktiesību dialogs ir atbilstīga platforma šādu problēmu risināšanai;
- n) uzsver, ka gan vietējiem, gan ārvalstu uzņēmumiem, kuri darbojas Indonēzijā, sava darbība ir jāattīsta saskaņā ar uzņēmumu sociālās atbildības principiem; atzinīgi vērtē Ministru kabineta 2012. gada noteikumus Nr. 47 (GR 47/2012) par sabiedrību ar ierobežotu atbildību sociālo un vides atbildību, kas ir piemērojami visiem Indonēzijas uzņēmumiem un paredz stimulus un sankcijas; tomēr uzsver, ka ir jāuzlabo spējas īstenot ANO uzņēmējdarbības un cilvēktiesību pamatprincipus; aicina ES saskaņā ar PSP nodrošināt vajadzīgo tehnisko palīdzību un aicina Indonēziju izstrādāt valsts plānu ANO pamatprincipu īstenošanai; izsaka atzinību Indonēzijai par to, ka 2012. gada novembrī tā rīkoja starptautisku sanāksmi, kuru vadīja Korupcijas apkarošanas komisija kopā ar ANO Attīstības programmu un Apvienoto Nāciju Organizācijas Narkotiku un noziedzības novēršanas biroju un kurā tika pārrunāti principi pretkorupcijas aģentūrām;
- o) ar nožēlu konstatē — tiek uzskatīts, ka arvien lielāka pievēršanās islāma mācībai valsts izglītības sistēmā, kā rezultātā vairs netiek uzsvērts reliģiskais, etniskais un kultūru plurālisms un daudzveidība, ko pauž Indonēzijas moto “Bhineka Tunggal Ika” (vienotība daudzveidībā), kā arī plaši izplatītā attieksme pret iestāžu politiskās izlēmības trūkumu, stājoties pretī reliģiskajam ekstrēmismam, veicina to, ka pieaug sektu naida izraisītas vardarbības gadījumu skaits un diskriminācija pret reliģiskām un etniskām minoritātēm piederošiem cilvēkiem; joprojām pauž satraukumu par diskriminācijas, aizskaršanas un vardarbības gadījumiem pret cilvēkiem, kuri pieder reliģiskām un etniskām minoritātēm, sievietēm un LGBT personām, kas reizēm tiek pieļauti, pamatojoties uz dažādiem noteikumiem attiecībā uz pornogrāfiju, zaimošanu vai reliģisko minoritāšu darbību;
- p) pauž bažas par vardarbību, kas vērsta pret reliģiskajām minoritātēm un izpaužas kā uzbrukumi ahmadītu piekritējiem un šiītu musulmaņiem un kā baznīcu slēgšana dažos valsts reģionos, kā arī par diskriminējošiem noteikumiem un valsts praksi pret personām, kuras nepieder nevienai no sešām atzītajām reliģiskajām konfesijām, ja tās vēlas reģistrēt laulību vai bērna dzimšanu dzimtsarakstu nodaļā vai saņemt personas apliecību; mudina Indonēzijas varas iestādes nodrošināt Konstitūcijā paredzētās reliģiskās pārliecības brīvības praktisku piemērošanu, kā arī turpināt veicināt reliģisko iecietību; šajā sakarībā uzskata, ka ikgadējais ES un Indonēzijas cilvēktiesību dialogs, kā arī PSP 39. pants par sadarbību valsts un sabiedrības pārvaldes modernizācijā ir atbilstīga platforma šādu problēmu risināšanai;

Trešdiena, 2014. gada 26. februāra

- q) atgādina, ka nāvessoda atcelšana ir viens no Savienības cilvēktiesību politikas galvenajiem mērķiem; aicina Indonēzijas varas iestādes apsvērt nāvessoda atcelšanu vai vismaz noteikt moratoriju tā izpildei; šajā sakarībā uzskata, ka ikgadējais ES un Indonēzijas cilvēktiesību dialogs ir atbilstīga platforma šādu problēmu risināšanai; turklāt mudina ES ciešāk sadarboties ar Indonēzijas pilsonisko sabiedrību, lai veicinātu cilvēktiesības, tiesiskumu un cīņu pret korupciju, kā arī atbalstītu nāvessoda atcelšanu;
- r) joprojām pauž lielu satraukumu par spīdzināšanu un citiem cilvēktiesību pārkāpumiem pret civiliedzīvotājiem Papua un Rietumpapua provincēs, kur saskaņā ar aplēsēm pēdējos 50 gados tika nogalināti vairāk nekā 100 000 cilvēku; atzinīgi vērtē Papua gubernatora neseno paziņojumu par to, ka pirmo reizi daudzu gadu laikā Papua tiek atvērta ārvalstu žurnālistiem un NVO; aicina ES — tāpat kā Ačehas gadījumā — piedāvāt palīdzību Indonēzijas varas iestādēm visaptverošas pieejas izstrādē, lai uzlabotu situāciju Papua; joprojām pauž satraukumu par konfliktiem starp drošības spēkiem un neatkarības atbalsta grupām un par satraucošajiem ziņojumiem par cilvēktiesību pārkāpumiem, kas piedēvējami drošības spēkiem, kā arī par to, ka nav panākts progress izglītības, veselības aprūpes un nodarbinātības jomā un attiecībā uz spēju izmantot vārda un pulcēšanās brīvību, kas ir svarīgi Papua iedzīvotājiem, kā arī vides, dabas resursu un viņu kultūras identitātes aizsardzību; mudina Indonēzijas varas iestādes ļaut neatkarīgiem novērotājiem no ES piekļūt šim reģionam;
- s) izsaka atzinību Indonēzijas valdībai par tās centieniem nodrošināt Apvienoto Nāciju Organizācijas Augstā komisāra bēgļu jautājumos biroja (UNHCR) darbību valstī, palīdzot darbā ar patvēruma meklētājiem un bēgļiem; atzīmē publiska politiskā diskursa nozīmi, paplašinot sabiedrības atbalstu patvēruma meklētājiem un bēgļiem; turklāt iesaka Indonēzijai un ES pilnībā īstenot PSP 34. pantu, lai sadarbotos jautājumos, kas saistīti ar migrāciju, tostarp legālo un nelegālo migrāciju, cilvēku kontrabandu un cilvēku tirdzniecību;
- t) mudina ES un Indonēziju cieši sadarboties saskaņā ar PSP 4. pantu par tiesisko sadarbību, lai Indonēzija pabeigtu ANO 1948. gada Konvencijas par genocīda nepieļaujamību un sodīšanu par to un Romas Starptautiskās Krimināltiesas Statūtu ratifikāciju;
- u) atzinīgi vērtē to, ka tiek turpināts 2010. gadā izveidotais cilvēktiesību dialogs starp ES un Indonēziju, un iesaka pilsoniskajai sabiedrībai plašāk iesaistīties minētajā dialogā un sniegt ieguldījumu Valsts rīcības plāna cilvēktiesību jomā īstenošanā;
- v) atzinīgi vērtē 2006., 2008. un 2010. gada noteikumus, kas aizliedz sieviešu dzimumorgānu kropļošanu; atzinīgi vērtē Indonēzijas iestāžu centienus, tostarp Konvencijas par jebkuras sieviešu diskriminācijas izskaušanu un ANO Konvencijas par bērna tiesībām ratifikāciju, kā arī Valsts komisijas vardarbības pret sievietēm jautājumos (*Komnas Perempuan*) un vietējās pilsoniskās sabiedrības veikto darbu, izplatot informāciju par apdraudējumu, ko rada sieviešu dzimumorgānu kropļošana; norāda, ka, neraugoties uz minētajiem centieniem un ANO rezolūcijas, kas aizliedz sieviešu dzimumorgānu kropļošanu, pieņemšanu, šī tradīcija dažos Indonēzijas reģionos joprojām tiek piekopta; šajā sakarībā iesaka ES un Indonēzijai cieši sadarboties saskaņā ar PSP 31. pantu par veselību un izmantot dialogu par cilvēktiesību jautājumiem, lai apmainītos ar labāko praksi nolūkā izskaust dzimumorgānu kropļošanu un līdz minimumam samazināt veselības apdraudējumu, ko šādas procedūras rada meitenēm un sievietēm; aicina Indonēziju dubultot pūles, lai izskaustu šo nopietno, uz dzimumu balstīto vardarbību pret sievietēm un meitenēm un nepieļautu viņu cilvēktiesību rupju pārkāpšanu;
- w) atzinīgi vērtē panākumus, kurus Indonēzija guvusi, īstenojot savu Valsts rīcības plānu par smagāko bērnu darba veidu izskaušanu un tiesisko regulējumu bērnu izmantošanas novēršanas jomā;
- x) atzīst darbaspēka kustību svarīgo lomu dialogos un sarunās ar valdību un citām ieinteresētām personām, lai uzlabotu darba apstākļus un veicinātu sociālās nodrošināšanas tiesības Indonēzijā; iesaka veidot sadarbību saskaņā ar PSP noteikumiem par cilvēktiesību aizsardzību un nediskrimināciju, risinot problēmas, kas saistītas ar dzimumu līdztiesību darbavietā un no dzimuma atkarīgām darba samaksas atšķirībām; īpaši uzsver konkrētas rīcības nozīmi, lai nodrošinātu, ka starptautiski atzītie darba pamatstandarti tiek pilnībā ieviesti, ņemot vērā, ka strādājošās sievietes joprojām tiek pakļautas ekspluatācijai un diskriminācijai, kas izpaužas kā virsstundas, nepietiekama samaksa un ļaunprātīga izmantošana no vadības puses;

Trešdiena, 2014. gada 26. februāra

- y) uzsver, ka eksports no ES uz Indonēziju ir dubultojies pēdējos sešos gados — 2012. gadā veidojot EUR 9,6 miljardus; norāda, ka divpusējās tirdzniecības apjoms bija tikai EUR 25 miljardi, kas padara Indonēziju par ES 29. tirdzniecības partneri un tikai ceturto ES tirdzniecības partneri šajā reģionā, lai gan Indonēzija veido 40 % no ASEAN valstu IKP un iedzīvotāju skaita; tomēr atzīmē, ka ES ieguldījumi Indonēzijā strauji aug, ieņemot otro vietu aiz Singapūras ārvalstu tiešo ieguldījumu ziņā, un ka 1000 ES uzņēmumu ir ieguldījuši vairāk nekā 1000 miljardu euro un nodarbina 1,1 miljonu indonēziešu;
- z) aicina Indonēziju un ES papildus PSP paredzētajai sadarbībai apsvērt iespēju uzsākt sarunas par brīvās tirdzniecības nolīgumu, lai pakāpeniski likvidētu galvenos tirdzniecības šķēršļus, tostarp pastiprināti apspriežoties par atbilstību PTO noteikumiem, veicinot starptautisko standartu piemērošanu tirdzniecības tehniskajiem šķēršļiem, uzlabojot intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzību un tirdzniecības noteikumu pārredzamību, attīstot sadarbību muitas jomā un veicinot nediskriminējošu ieguldījumu režīmu, tādējādi palielinot preču tirdzniecības, ieguldījumu, pakalpojumu un iepirkumu apjomu;
- aa) pauž atzinību Indonēzijai par tās centieniem sadarboties ar ES, lai izskaustu nelikumīgi iegūtu kokmateriālu un koka izstrādājumu tirdzniecību; ņem vērā brīvprātīgo partnerattiecību nolīgumu par meža tiesību aktu ieviešanu, pārvaldību un tirdzniecību (*FLEGT-VPA*), kas 2013. gada septembrī tika noslēgts starp ES un Indonēziju; atzīmē, ka 2013. gada pirmajā ceturksnī Indonēzijas koka izstrādājumu eksports uz ES palielinājās par 114 %; ar nepacietību gaida, kad Indonēzijas kokmateriāliem un koka izstrādājumiem, kurus paredzēts eksportēt uz ES, tiks izsniegtas *FLEGT* licences, kas apliecina kokmateriālu un koka izstrādājumu likumīgumu, un tas notiks tad, kad abas puses būs atzinušas, ka Indonēzijas Kokmateriālu likumīguma nodrošināšanas sistēma (*TLAS*) ir pietiekami stingra; sagaida, ka ar regulāriem kopīgiem novērtējumiem tiks pārbaudītas attiecīgo dalībnieku spējas ieviest *FLEGT-VPA*;
- ab) atzīst Indonēzijas un ES svarīgo lomu ar klimata pārmaiņām saistīto problēmu risināšanā, ņemot vērā to ģeopolitisko un ekonomisko nozīmi, teritorijas lielumu un iedzīvotāju skaitu; atzinīgi vērtē Indonēzijas aizvien pieaugošo nozīmi starptautiska mēroga sarunās par klimata pārmaiņām; pauž atzinību par Indonēzijas vērienīgajiem plāniem emisiju pieauguma samazināšanai, kas tika izziņoti 2009. gadā, kā arī par šīs valsts lūgumu pēc starptautiskas palīdzības, lai panāktu vēl lielāku samazinājumu; atzīmē, ka siltumnīcefekta gāzu emisijas Indonēzijā ir galvenokārt saistītas ar atmežošanu un izmaiņām zemes izmantojumā, bet ir sagaidāms, ka šo atbildību no mežsaimniecības līdz 2027. gadam pārņems augošā enerģētikas nozare; tāpēc aicina PSP puses saskaņā ar PSP 23. pantu par enerģētiku nekavējoties izveidot institucionalizētu divpusējās sadarbības mehānismu, kuram par paraugu varētu izmantot Apvienotās Karalistes Klimata pārmaiņu nodaļu (*UKCCU*) Indonēzijā, kas tika izveidota 2011. gadā, lai ieviestu dažādību energoapgādē, veidojot jaunus un atjaunojamus enerģijas avotus un to pārvades infrastruktūru atjaunojamo enerģijas avotu savienošanai ar pieprasījuma centriem, un lai panāktu enerģijas racionālu izmantošanu, tādējādi apkarojot klimata pārmaiņas un veicinot ilgtspējīgu attīstību;
- ac) pauž nopietnas bažas par pieaugošā palmu eļļas pieprasījuma ietekmi uz atmežošanu Indonēzijā, kas ir pasaules lielākā palmu eļļas ražotāja un patērētāja; atzinīgi vērtē jaunu mežu izciršanas moratoriju, par ko valdība lēma 2011. gadā, tomēr mudina veikt pasākumus, lai novērstu daudzās nepilnības, kas līdz šim ir būtiski mazinājušas tā ietekmi;
- ad) atzinīgi vērtē aviācijas nolīgumu, ko ES un Indonēzija parakstīja 2011. gadā, ar kuru ir atcelti ierobežojumi attiecībā uz valstspiederību divpusējos gaisa satiksmes pakalpojumos un kas ir solis uz priekšu ES un Indonēzijas vispārējās sadarbības stiprināšanā; iesaka veikt turpmākus pasākumus saskaņā ar PSP 34. pantu par transportu, jo īpaši veidojot ciešu dialogu jūras un sauszemes transporta jomā, lai uzlabotu infrastruktūru Indonēzijas arhipelāgā, kā arī pasākumus, lai pilnībā īstenotu starptautiskos standartus transporta drošības, drošuma un piesārņojuma novēršanas jomā;
- ae) pauž satraukumu par katru gadu reģistrētajiem mežu ugunsgrēkiem, kuros galvenokārt vainojamas eļļas palmu plantācijas, mežizstrādes uzņēmumi un lauksaimnieki, kas atbrīvo zemi augu stādīšanai, un kuri veicina globālo sasilšanu, padarot Indonēziju par vienu no lielākajiem siltumnīcefekta gāzu emitētājiem; izsaka atzinību par Indonēzijas valdības solījumu līdz nākamā gada sākumam ratificēt ASEAN nolīgumu par pārrobežu miglas veida piesārņojumu un mudina varas iestādes nekavējoties veikt efektīvākus preventīvos pasākumus;

Trešdiena, 2014. gada 26. februāra

- af) atzīmē, ka tūrisms ir viena no galvenajām Indonēzijas ekonomikas nozarēm; šajā saistībā uzsver, ka PSP 17. pantā ir paredzēta lieliska iespēja apmainīties ar informāciju un izveidot labāko praksi, kā maksimāli palielināt Indonēzijas dabas un kultūras mantojuma potenciālu un mazināt nelabvēlīgo ietekmi, tādu kā piesārņojums vai kaitējums jūras ekosistēmām, lai izveidotu ilgtspējīgus tūrisma modeļus un palielinātu tūrisma nozares pozitīvo ieguldījumu, ņemot vērā vietējo kopienu intereses;
- ag) atzīmē, ka tieši personiski kontakti starp Indonēziju un ES ir īstenoti ar programmu "Erasmus Mundus II", saskaņā ar kuru no 2008. līdz 2010. gadam tika piešķirtas 200 stipendijas; izsaka atzinību par to, ka Eiropas Komisija paredz iespēju rīkot seminārus, lai uzlabotu Indonēzijas MVU izpratni un zināšanas par starptautiskajiem standartiem un kvalitātes prasībām; tomēr mudina vēl vairāk pastiprināt studentu un akadēmiskā personāla apmaiņas programmas un izstrādāt regulāru apmācību plānus saskaņā ar PSP 25. pantu par izglītību un kultūru, lai apmainītos ar labāko praksi un tehnoloģisko kompetenci tūrisma, uzņēmējdarbības un valodu jomā; turklāt šajā kontekstā aicina Indonēziju un ES apsvērt iespēju uzsākt sarunas par vīzu režīma atvieglojumiem, lai veicinātu tiešus personiskus kontaktus;
- ah) atzīmē, ka no 2007. līdz 2013. gadam ES Indonēzijai piešķīra aptuveni 400 miljonus euro kā palīdzību attīstības jomā; atzīst, ka no 2014. gada Indonēzijai vairs nebūs tiesību uz daudzgadu indikatīvās programmas (DIP) finansējumu, jo tā būs ieguvusi valsts ar zemāku vidēju ienākumu līmeni (LMIC) statusu, tomēr tā turpinās izmantot ES vispārējās preferenču sistēmas (GSP) sniegtās priekšrocības; tāpēc mudina Indonēziju turpināt īstenot par prioritāti atzītās un no DIP agrāk finansētās politikas jomas, tādas kā izglītība, tirdzniecība un ieguldījumi, tiesībsardzība un tiesu iestāžu vispārējo spēju veidošana, kā arī klimata pārmaiņas; uzskata, ka divpusējai sadarbībai saskaņā ar PSP kopā ar Eiropas Investīciju bankas finansējumu un turpmākiem ekonomisko partnerattiecību nolīgumiem būs ļoti svarīga loma šādu prioritāšu veicināšanā Indonēzijā;
- ai) iesaka Indonēzijai un ES noteikt sadarbības jomas saskaņā ar PSP noteikumiem, lai labāk īstenotu un pārvaldītu Indonēzijas ekonomiskās izaugsmes ģenerālplānu (MP3EI), apmainīties ar tehnoloģisko kompetenci un labāko praksi publiskās un privātās partnerības jomā, un, pildot G20 saistības, kas noteiktas Indonēzijai un dažām ES dalībvalstīm, cieši sadarboties peļņas novirzīšanas un nodokļu apiešanas jautājumu risināšanā un automatiskās nodokļu informācijas apmaiņas ieviešanā;
- aj) mudina ES saskaņā ar PSP atbalstīt Indonēziju tās centienos modernizēt valsts pārvaldi, proti, uzlabojot politikas izstrādes un īstenošanas spējas un stiprinot tiesu varu un tiesībsardzības iestādes;
- ak) aicina ES un Indonēziju sadarboties, īstenojot Konvenciju par starptautisko tirdzniecību ar apdraudētajām savvaļas dzīvnieku un augu sugām (CITES), un saglabāt un ilgtspējīgā veidā apsaimniekot dabas resursus, proti, mežu, jūras un zvejas resursus, un bioloģisko daudzveidību; pauž bažas par to, ka eļļas palmu un gumijas plantāciju ierīkošanas vajadzībām privātie uzņēmumi izcērt aizvien vairāk mežu, un par risku saistībā ar monokultūru audzēšanu;
- al) atzinīgi vērtē to, ka Indonēzija ir ratificējusi Apvienoto Nāciju Organizācijas Jūras tiesību konvenciju, un aicina ES sniegt palīdzību institucionālu un citu reformu veikšanā, kas vajadzīgas, lai panāktu atbilstību minētajai Konvencijai un uzlabotu jūras satiksmes drošību šajā reģionā;
- am) atzinīgi vērtē PSP, kurā apliecināta arvien pieaugošā ES un Indonēzijas attiecību nozīme un ar kuru divpusējās attiecībās tiek ievadīta jauna ēra, uzlabojot politisko, ekonomisko un nozaru sadarbību attiecībā uz dažādām politikas jomām, veicinot tirdzniecību un ieguldījumu plūsmas un cilvēku savstarpējos kontaktus, tostarp saistībā ar ES un ASEAN iniciatīvām, kā arī pastiprinot sadarbību starp Indonēziju un ES, lai risinātu globālus uzdevumus, papildus pašreizējai sadarbībai citās starptautiskās organizācijās, kurās gan ES, gan Indonēzija kļūst arvien ietekmīgākas; uzsver, ka divpusējā un daudzpusējā sadarbība varētu veicināt konfliktu atrisināšanu reģionālā un pasaules mērogā un uzlabot nelikumīgi iegūtu līdzekļu atgūšanas efektivitāti un terorisma, pirātisma, organizētās noziedzības, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un nodokļu oāžu apkarošanas efektivitāti; tādēļ atzinīgi vērtē to, ka visas dalībvalstis ir ratificējušas PSP, kas tika parakstīts jau 2009. gadā;
2. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai.